

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

21. februar 2016

NEDELJA	2. POSTNA
21.02.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Rudija in Marjetko Vrčkovnik, obl.</i> <i>ob 10h za +Antona Dušak, obl.</i>
Ponedeljek	Sedež apostola Petra
22.02.	<i>ob 18h za +Romana in Jožico Vipavc, obl.</i>
Torek	Polikarp
23.02.	<i>ob 7h v dober namen</i>
Sreda	Matija, apostol
24.02.	<i>ob 7h za +Ivana Šuperger</i>
Četrtek	Valburga
25.02.	<i>ob 8h na Pernovem za +Pavlo in Janeza Siter, obl.</i>
Petek	Aleksander (Branko)
26.02.	<i>ob 18h za +Karlja Lobnikar ter Julijano in Franca Špeglič, obl.</i> <i>- po maši križev pot</i>
Sobota	Gabrijel
27.02.	<i>ob 7h za +Marijo in Martina Novak,</i>
NEDELJA	3. POSTNA
28.02.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Justino in Jožeta Veber, obl.,</i> <i>ter Janeza Pohole</i> <i>ob 10h za +Ivana in Danijela Kugler, obl.</i>

* Priložnost za velikonočno spoved bo v soboto pred cvetno nedeljo (19.3.) ob 15. uri v naši župnijski cerkvi. Spovedovala bosta duhovnika iz Gotovelj in Šempetra.

OB DRUGI POSTNI NEDELJI

In ko je molil, se je podoba njegovega obličja spremenila in njegovo oblačilo je postalo belo in se je svetilo.

In glej, dva moža sta govorila z njim; bila sta Mojzes in Elija; prikazala sta se v veličastvu in govorila o njegovi smrti, ki ga je čakala v Jeruzalemu. Prišel pa je iz oblaka glas, ki je govoril:

»Ta je moj Sin, moj Izvoljenec, njega poslušajte!«

(Lk 9,29–31.35)

Lk 9,28–36

DVE OBLIČJI ISTEGA KRISTUSA

Ljudje se radi odločimo za dobro, a težko vztrajamo na poti dobrega. Velika preizkušnja na njej so ovire, zlasti trpljenje. Podobno je bilo z Jezusovimi učenci. Da bi jih opogumil, jih je Kristus vzel na visoko goro, kjer se je »videz njegovega obličja ... spremenil«, da so »njegova oblačila belo sijala«. Pokazal jim je svoje veličastvo: »Ko so se zdramili, so videli njegovo veličastvo.«

Da bomo lažje razumeli ta ključni evangeljski odlomek, se spomnimo drugega dogodka, med obema lahko povlečemo precej vzporednic. Tik pred trpljenjem je Kristus spet šel molit na goro, tokrat na Oljsko. Spet je »s seboj vzel Petra, Jakoba in Janeza«, a tokrat ni pokazal svojega veličastva, ampak je začel od groze trepetati. Tudi njegovo obličje ni sijalo, ampak krvavelo. Zato da se ob trpljenju ne bi pohujšali, je trem učencem na gori pokazal svoje veličastvo ter svoje sijoče obličje, da takrat, ko ga bodo videli trpečega in nemočnega, ne bi obupali. Kot bi jim hotel reči: »Ko boste videli moj krvavi, razbičani in ponižani obraz, takrat se spomnite, kako je moje obličje sijalo v slavi na gori!« Zato bi narobe ravnal vsakdo, ki bi se zazrl samo v trpečega Kristusa. Le trpeči Kristus bi bil nemočen človek. Vendar pa Kristus tudi ni novodobski »skupek pozitivnih energij«, katerega obleka in obličje bi samo sijala, on pa ne bi izkušal trpljenja in preizkušnje. Pravilno gleda na Kristusa, kdor se zazre v njegov trpeči obraz v veri, da bo ta poveličan, in hvaležno časti poveličano obličje, ker je bilo to prej trpeče.

Evangelij o Jezusovi spremembi na gori nam Cerkev daje v branje sredi postnega časa, ko morda že omagujemo v postnih prizadevanjih, da bi nas opogumila in nam pokazala, da naša postna odpoved in žrtev nista sami sebi namen, ampak vodita v poveličanje. Zato je današnja nedelja dan veselja in upanja: če svoje trpljenje in prizadevanje za dobro združujemo s Kristusovim in naša prizadevanja združujemo z njegovo ljubeznijo, bodo ta sijala nekoč skupaj z njegovim poveličanim obličjem.

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem